

Positiones anatomicae et chirurgicae.

Contributors

Andravi, Joseph-Étienne.
Dubois-Foucou, Jean Joseph.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

[Paris] : Typis Michaelis Lambert, 1781.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/afrewxch>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

D. O. M.

POSITIONES ANATOMICÆ

ET

CHIRURGICÆ.

I.

E SINU MATERNO nondùm eliminatur infans , jam verò sibi in posterùm necessaria, pro diversi generis victu, organa præparantur. Delineata scilicet apparent dentis rudimenta, quæquidem gelatinam vasculis intextam tunc assimilant.

A

I I.

IN margine utriusque maxillæ fœtus vel infantuli, sub formâ vesiculæ, sive folliculi, dentis cujusque futuri inchoamentum sese offert. Circà quintum sextumve gestationis mensem, hi folliculi osseis septis jam separantur.

I I I.

CELLULOSIS filamentis, arteriolis, venulis, & nervulis gelatinâ commixtis folliculus quisque penetratur; numerosis autem quam tranant vasis gelatina exhalatur.

I V.

ALVEOLIS, periosteo ac gingivis undiquè totus hic germinum apparatus incarceratur.

V.

PRO variis intervallis dens gelatinosus solidescit.

V I.

ADVENTITIÏ apicis, seu coronæ dentis, ut aiunt, primùm, colli dein, radice tandem vasorum ope terrea materies advehitur; cujusquidem moleculæ attractionis continuâ vi aggregatæ mucoso quo natant humore coadurantur. Quidquid fluidioris sensim evanescit, sicque lentiori, citiorive gradu ossea durities comparatur. Ea est pro quolibet dente naturæ constans & æqualis actio.

V I I.

Ex peripheriâ versùs centrum mollis dentium corporis gelatina paulatim in solidam abit. Undè primigenium encaustum apparet.

V I I I.

DENTIS corpore propemodùm absoluto, radix adhuc desideratur.

I X.

RADICIS ossificatione vix inchoatâ, dens ad alveoli exteriora ferius ociùsve tendit. Hic mirus lentè prudenterque festinantis naturæ labor non nisi post longo intervallo penitùs absolvitur.

X.

DENTES uniuscujusque classis alternis vicibus ex alveolis ordinatim erumpunt: circa septimum mensem primi incisores, maxillæ inferioris ut plurimum; alii verò vicissim suo ordine apparent, si caninos excipias qui primis molaribus sæpiùs sint origine posteriores. Sed in instabili frequenterque vagâ dentium eruptione certam & constantem epocham assignare non licet.

X I.

DIFFICILI dentium eruptione plùs minùsve graves apud infantulos morbi procreantur.

X I I.

Sic prænuntiatur dentium exitus : gingivæ tument & dolent, os ardet, copiosior saliva fluit, siti laborat infans, anxius clamat, calida fastidit alimenta, fame tandem & somno privatur.

X I I I.

IN laboriosâ dentium eruptione symptomata ingravescent ; febris, vomitus, alvi tormina profluviumque, convulsivi motus etiam conjunctim modò, modò seorsim accedunt.

X I V.

DENSIORI, nimiùmque renitenti gingivarum textui, nec non citiori dentis accretioni, prædicta accidentia plerique tribuere Præctici. Nervos in dolore molliores, debiliorem, aut validiorem infantuli habitum, vel etiam hæreditariam labem nonnulli incusârunt. Alii tandem infalubri victui, plethoræ cuilibet, humorum acrimoniæ, nutritiive succi abundantia accidentium causas delegârunt.

X V.

HISCE de causâ mali excogitatis, gingivas emollientibus relaxare, quin etiam eas incidere venit in mentem, ut, soluto retinaculo, facilius denti exitus præberetur. Alia propemodùm innumera omittamus remedia, cum de Chirurgicis tantùm hîc agatur.

X V I.

GINGIVÆ sectionis auxilio obstaculum frangere non semel, sed frustra, Chirurghi tentârunt. Incisione enim prudenter institutâ, nec symptomata debellari, nec etiam ab orci faucibus infantulos eripi pluries expertis constat.

X V I I.

DENTIS ægrè prodeuntis extractio à nonnullis proposita tanquàm malo pejor prorsùs rejiciatur.

X V I I I.

NON nisi incertam aut vanam, adversùs dentium eruptio- nis accidentia medelam, tùm medica, tùm chirurgica The- rapeutice hùc usque adhibuisse videtur.

X I X.

QUIBUS de inefficaci medelâ positis, gingivarum excisio- nem simplici earum sectioni anteponendam autumamus, cele- brandamque asserimus.

X X.

GINGIVÆ portiunculâ quâ corona dentis obtegatur ademptâ, partium renixus aufertur, amplior faciliorque via statim fit: hìnc gingivæ detumescunt; nervorumque distentio ac irritatio cessant. Hìnc etiam totius œconomix conditio ad meliorem reducitur.

X X I.

PROMINENTIA versùs apicem albidâ , ad basim verò rubescente , mox erupturi dentis simul ac mali sedes satis designatur ; ibique excisionem celebrare operæ pretium est.

X X I I.

IN excisione propositâ hæmorrhagiæ metus exulet.

X X I I I.

MODERATA sanguinis effusio hîc desideratur , operationique favet. Locales , necne , sanguinis missiones in hisce casibus præcipuè suadent *Sydenham* , aliique artis medendi Antistites. Quodnam enim , inquiunt , efficacius præsentiusque difficili dentitione laborantibus infantulis , nisi per depleta vasa , remedium afferre valeamus ? Quod si , peractâ excisione , sanguis immoderatiùs efflueret , molli compressione absque negotio mox sisteretur.

X X I V.

Post gingivarum excisionem vulnus brevè sanescit. Ex omnibus hisce argumentis , in difficiliore dentium eruptione tanquàm præstantior habeatur , instituaturque excisionis usus.

*HAS positiones , DEO JUVANTE , & Præside M. JOANNE-
JOSEPHO DUBOIS-FOUCOU , Odontiatro , Artium & Chirurgiæ Magistro , tueri conabitur JOSEPHUS-STEPHANUS
ANDRAVI , è loco Barême , Diœcesis Sanitiensis , in almâ*

7

*Univerſitate Pariſienſi Artium Magiſter, nec non Facultatis
Medicæ Nanceianæ Doct̄or.*

*Die Sabbati, 13 Oëtobris, anno Salutis 1781, à ſeſqui-ſecundâ
poſt meridiem ad ſeptimam.*

IN REGIIS CHIRURGORUM PARISIENSIIUM
SCHOLIS,
PRO ACTU PUBLICO
ET
MAGISTERII LAUREA.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chiturgiæ
Collegii necnon Academiae Typographi, viâ Cithareâ.

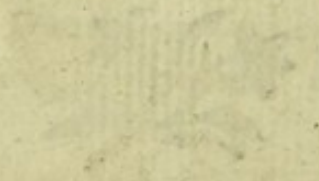
M. D C C. L X X I.

INSTITUTIO THEOLOGICA
ANNO DOMINI 1711

IN REGIS CHIRURGICUM PARISIENSIS
SCHOOLIS

PRO ALIUM
ET

MAGISTRI KAMR A.

IN REGIS CHIRURGICUM PARISIENSIS
SCHOOLIS

M. D. C. C. L. X. I.